

ΕΡΩΤΗΣΗ προς τον ΥΠΟΥΡΓΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Θέμα : Φειδωλή η Ελλάδα σε δωρεά οργάνων

Εκατοντάδες νεφροπαθείς συνάνθρωποί μας “φλερτάρουν” με το θάνατο ευρισκόμενοι σε ατέρμονες λίστες αναμονής έως ότου και εάν βρεθεί το σωτήριο μόσχευμα που θα τους χαρίσει και πάλι το εισιτήριο για τη ζωή. Μία από τις θλιβερές «πρωτιές» που κατέχει για ακόμη μία φορά η χώρα μας, αφού τα ποσοστά δωρεάς οργάνων είναι εξαιρετικά χαμηλά παρά τις συστηματικές καμπάνιες ενημέρωσης για τις μεταμοσχεύσεις.

Καθοριστικός λόγος της μείωσης είναι η ελάττωση των κλινών στις Μονάδες Εντατικής Θεραπείας, οι οποίες έκλεισαν λόγω της συνταξιοδότησης των στελεχών τους. Το υπουργείο Υγείας και μάλιστα κατ’ εξαίρεση των μνημονιακών επιταγών, προχωρά σε προσλήψεις για τη στελέχωση των ΜΕΘ μεταμοσχεύσεων. Από την πλευρά τους οι υπεύθυνοι του Εθνικού Οργανισμού Μεταμοσχεύσεων εκφράζουν την πεποίθηση ότι ο κόσμος έχει φοβηθεί από την επικείμενη εφαρμογή του νόμου και διευκρινίζουν ότι: «Για να επιτραπεί η δωρεά οργάνων ανθρώπων που θεωρούνται κλινικά νεκροί, απαιτείται ρητά και απαρέγκλιτα η ενυπόγραφη συγκατάθεση των συγγενικών προσώπων» κάτι που σε αρκετές περιπτώσεις αποτελεί τροχοπέδη.

Υπάρχει όμως και η οικονομική πλευρά του θέματος. Για παράδειγμα οι 10.000 νεφροπαθείς που είναι επίσημα καταγεγραμμένοι στη χώρα μας, δαπανούνται για αιμοκάθαρση περίπου στα 500.000.000 ευρώ το χρόνο, με ετήσιο κόστος αιμοκάθαρσης για τον καθένα ατομικά στα 50.000 ευρώ κατά μέσο όρο. Μια μεταμόσχευση νεφρού συναρτήσει της φαρμακευτικής αγωγής κοστίζει 9.000 ευρώ.

Ο Εθνικός Οργανισμός Μεταμοσχεύσεων επισημαίνει ότι πρέπει όλοι μας να σκεφτούμε ότι με τη μεταμόσχευση διπλασιάζεται το προσδόκιμο ζωής των πασχόντων.

Αξίζει επίσης να καταγραφεί ότι και μετά τη δημοσιοποίηση της έκθεσης του ΟΟΣΑ, στην οποία εμπεριέχονται προτάσεις μη υλοποιήσιμες και ρεαλιστικές, ταυτόχρονα προωθούνται αλλαγές που στοχεύουν στο να καταργήσουν κάθε έννοια κοινωνικού κράτους και πρόνοιας.

Επί της ουσίας πρόκειται για ένα έγγραφο που το χαρακτηρίζει η προχειρότητα και η έλλειψη τεκμηρίωσης των συμπερασμάτων που παραθέτει, ενώ οι συντάκτες του δίνουν την αλγεινή εντύπωση πως δεν έχουν αίσθηση της ελληνικής πραγματικότητας και των σημερινών δεδομένων όπως έχουν διαμορφωθεί. Όπως είναι γνωστό, τα αναπηρικά επιδόματα είναι η ελάχιστη στήριξη που παρέχει η ελληνική Πολιτεία στο πιο εξαθλιωμένο από την κρίση κομμάτι της κοινωνίας. Είναι η ελάχιστη στήριξη στα άτομα με αναπηρία, που μπορούν να βασιστούν μόνο στον οικογενειακό πυρήνα, -όταν υπάρχει- αφού είναι τα πρώτα θύματα της ανεργίας, της ύφεσης και κατ’ επέκταση της έλλειψης πρόνοιας.

Επειδή σε μια περίοδο οικονομικής κρίσης που οι παροχές των ατόμων με ειδικές ανάγκες-εγώ θα έλεγα των ανθρώπων με ειδικές δεξιότητες- συρρικνώνονται, η δραστηριότητα και η δυναμική των τοπικών συλλόγων για το συντονισμό των μελών, η συνεργασία με τις Ομοσπονδίες και συνάμα η διεκδίκηση και διαφύλαξη των κεκτημένων είναι άκρως επιβεβλημένη.

Καλείστε να απαντήσετε στα κάτωθι:

- Ποιά η πολιτική του υπουργείου και της Κυβέρνησης για το θέμα της δωρεάς οργάνων;
- Υπάρχει πλάνο δράσης που μπορεί να κάνει την υπέρβαση στα οικονομικά εμπόδια που διαφαίνονται στον ορίζοντα;

Ο ερωτών Βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος